
Van: NOAB Adviesgroep lid WVO Advocaten
Datum: december 2025
Categorie: arbeidsrecht / aansprakelijkheidsrecht
Onderwerp: verzekeringsplicht van de werkgever: verkeersongevallen

Inleiding

Als werkgever kan je op grond van het beginsel van goed werkgeverschap (artikel 7:611 BW) verplicht zijn om een verzekering af te sluiten voor werknemers die deelnemen aan het verkeer. Een 'goed werkgever' zorgt er volgens de Hoge Raad voor dat zijn werknemers verzekerd zijn tegen schade als gevolg van een ongeval in het verkeer. Vaak wordt gedacht dat alles wat onder het werk-werkverkeer valt ook onder deze verzekeringsplicht valt. Dit ligt iets genuanceerder.

Het is voor een werkgever belangrijk om te weten hoe ver deze verzekeringsplicht gaat. En wat je mogelijk kan doen als - om welke reden dan ook - de schade van de werknemer niet door een verzekeraar wordt vergoed.

Casus

Beau werkt sinds 2013 als consultant in loondienst bij een onderneming. Hij is vaak op kantoor aan het werk, maar hij is ook geregeld op locatie bij een opdrachtgever aanwezig. Beau reist nagenoeg altijd met de auto. Het salaris van Beau bedraagt € 10.500,- bruto per maand.

De werkgever van Beau heeft voor haar werknemers een collectieve ongevallenverzekering afgesloten. Deze verzekering keert aan een werknemer eenmalig een bedrag van € 50.000,- uit als een werknemer blijvend invalide wordt als gevolg van een verkeersongeval.

In 2020 overkomt Beau een auto-ongeval onderweg van de ene opdrachtgever naar een andere opdrachtgever. Het betreft een eenzijdig ongeval. Er is dus geen andere partij betrokken die het ongeval heeft veroorzaakt.

Beau is na het ongeval blijvend invalide. De eerste 1,5 jaar na het ongeval kan hij helemaal niet werken en hij heeft lange tijd intensieve zorg en begeleiding nodig. Daarnaast moet de woning van Beau worden verbouwd, althans aangepast, omdat Beau in een rolstoel zit. De schade van Beau wordt na een aantal jaar vastgesteld op een bedrag van € 750.000,-. Het duurde namelijk erg lang voordat de medische behandeling van Beau was afgerond en de blijvende gevolgen van het letsel duidelijk werden.

Na de uitkering van de collectieve ongevallenverzekering en een uitkering van € 500.000,- van een door Beau afgesloten verzekering (een motorrijtuigenverzekering met aanvullende schadeverzekering voor inzittenden-dekking) is Beau voor een groot deel van zijn schade nog steeds niet schadeloosgesteld.

Beau spreekt daarom zijn werkgever aan en verzoekt de werkgever het resterende bedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden. De werkgever weigert en stelt dat hij aan zijn verzekeringsplicht heeft voldaan door middel van het afsluiten van een collectieve ongevallenverzekering. Beau besluit naar de rechter te stappen. Hij is van mening dat de werkgever in dit geval niet aan zijn verzekeringsplicht heeft voldaan en daarom richting Beau aansprakelijk is voor de schade ten belope van € 200.000,-.

De werkgever spreekt vervolgens (3,5 jaar nadat Beau haar aansprakelijk heeft gesteld) de aansprakelijkheidsverzekeraar van de werkgever aan. De aansprakelijkheid van de werkgever op grond van artikel 7:611 BW valt onder de dekking van de betreffende verzekering, zo blijkt uit de polis.

Vraag

1. Is de werkgever verplicht het resterende schadebedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden?
2. Kan de werkgever, nadat hij het resterende schadebedrag aan Beau heeft vergoed, met succes een eigen aansprakelijkheidsverzekeraar aanspreken?

Mogelijke antwoorden

Antwoord	Motivering
A Ja / ja	<p>De werkgever is in dit geval verplicht om het resterende schadebedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden. Zelfs als zou blijken dat Beau bewust roekeloos heeft gereden waarna dit eenzijdige ongeval heeft plaatsgevonden.</p> <p>Omdat de werkgever de dekking van zijn aansprakelijkheidsverzekering heeft uitgebreid met dekking voor aansprakelijkheid op grond van artikel 7:611 BW (goed werkgeverschap), kan de werkgever zijn aansprakelijkheidsverzekeraar inderdaad met succes aanspreken. De verzekeraar vergoedt het bedrag van € 200.000,- die de werkgever aan Beau heeft betaald.</p>
B Ja / nee	<p>De werkgever is in dit geval verplicht om het resterende schadebedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden. De werkgever heeft namelijk niet voldaan aan zijn plicht om zorg te dragen voor een adequate (aanvullende) verzekering ten aanzien van zijn werknemers die werkzaamheden verrichten die ertoe kunnen leiden dat zij als bestuurders van een motorrijtuig bij een verkeersongeval betrokken raken. Immers, hoewel door de collectieve ongevallenverzekering een bedrag van € 50.000,- wordt uitgekeerd aan Beau, komt dat bedrag bij lange na niet in de buurt van de door hem geleden schade van € 750.000,-.</p> <p>Hoewel de werkgever de dekking van zijn aansprakelijkheidsverzekering heeft uitgebreid met dekking voor aansprakelijkheid op grond van artikel 7:611 BW (goed werkgeverschap), kan de werkgever zijn aansprakelijkheidsverzekeraar niet met succes aanspreken. De werkgever heeft zijn aansprakelijkheidsverzekeraar namelijk te laat (pas na 3,5 jaar) geïnformeerd over de aansprakelijkstelling van Beau, met als gevolg dat de vordering op de aansprakelijkheidsverzekeraar is verjaard. Daardoor kan de werkgever geen uitkering van het bedrag van € 200.000,- afdwingen bij de rechter.</p>
C Nee / nee	<p>De werkgever is in dit geval niet verplicht om het resterende schadebedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden. De werkgever mocht ervan uitgaan dat Beau zelf een adequate verzekering had afgesloten, aangezien Beau een relatief hoog salaris krijgt waarmee hij gemakkelijk de premies zou kunnen betalen. Nu blijkt dat Beau dat niet heeft gedaan, althans dat de verzekering die Beau heeft afgesloten niet alle schade van Beau heeft vergoed, komt het resterende schadebedrag daarom geheel voor rekening van Beau.</p> <p>Omdat de werkgever niet richting Beau aansprakelijk is, zal de werkgever haar aansprakelijkheidsverzekeraar ook niet met succes kunnen aanspreken.</p>
D nee / ja	<p>De werkgever is in dit geval niet verplicht om het resterende schadebedrag van € 200.000,- aan Beau te vergoeden. Er was immers sprake van een eenzijdig ongeval. Tenzij Beau bewijst dat hem niets kan worden verweten, bijvoorbeeld</p>

		<p>doordat plots een gat in de weg zat, is de werkgever niet aansprakelijk als een eenzijdig ongeval heeft plaatsgevonden.</p> <p>Omdat de werkgever de dekking van zijn aansprakelijkheidsverzekering heeft uitgebreid met dekking voor aansprakelijkheid op grond van artikel 7:611 BW (goed werkgeverschap), kan de werkgever zijn aansprakelijkheidsverzekeraar inderdaad met succes aanspreken. Dat de werkgever haar aansprakelijkheidsverzekeraar pas 3,5 jaar nadat Beau haar aansprakelijk heeft gesteld heeft aangesproken, is geen probleem want deze vordering op de verzekeraar tot uitkering verjaard (net zoals de meeste vorderingen) pas na 5 jaar.</p>
--	--	--

Juiste antwoord

Het juiste antwoord is B.

De Hoge Raad heeft bepaald dat als een behoorlijke (lees: adequate) verzekering ontbreekt terwijl jouw werknemer onderweg was voor het werk en hij betrokken raakt bij een verkeersongeval, jij als werkgever tóch aansprakelijk bent voor (een groot deel van) de schade. De schade van de werknemer is dan namelijk het bedrag dat de werknemer van de verzekeraar zou ontvangen, als wèl een behoorlijke verzekering zou zijn afgesloten. Zou de verzekeraar dus 80% van de schade van de werknemer hebben vergoed, dan moet de werkgever ook 80% van die schade aan de werknemer vergoeden.

Een 'goed werkgever' zorgt er volgens de Hoge Raad dus voor dat zijn werknemers behoorlijk verzekerd zijn tegen schade als gevolg van een ongeval in het verkeer waar een rijdend voertuig bij betrokken is, zoals een auto, fiets, scooter etc. Denk bijvoorbeeld aan werknemers die vaak naar klanten rijden. In principe valt werk-werkverkeer onder de verzekeringsplicht en woon-werkverkeer niet. Maar er zijn uitzonderingen. Zo kan een werknemer op weg van huis naar het werk toch verzekerd zijn, bijvoorbeeld als hij onderweg collega's moet ophalen via een afgesproken route. Omgekeerd geldt tijdens werktijd ook niet altijd een verzekeringsplicht: als een werknemer als voetganger struikelt of uitglijdt, valt dat "eenzijdige ongeval" niet onder de verzekeringsplicht. Maar als diezelfde werknemer op de fiets was gevallen, dan weer wèl.

Wat een 'behoorlijke verzekering' betreft, is afhankelijk van de omstandigheden van het specifieke geval. Om dit te bepalen kan de rechter een deskundige aanstellen die in dat verband moet beoordelen wat de *destijds* bestaande verzekeringsmogelijkheden waren, waarbij ook van belang is tegen betaling van welke premies die verzekeringen konden worden verkregen en wat destijds de maatschappelijke opvattingen waren (over de vraag voor welke schade een behoorlijke verzekering dekking moet verlenen).

Wanneer voor de werkzaamheden door de werknemer gebruik wordt gemaakt van een privé-auto, kan overigens ook aan de verplichting worden voldaan door de werknemer een bedrag uit te keren waardoor hij in staat is zelf voor een behoorlijke verzekering te zorgen. Hierover moeten dan wel duidelijke afspraken worden gemaakt. Het ligt voor de hand die afspraken vast te leggen in de arbeidsovereenkomst.

Tip: controleer of jouw aansprakelijkheidsverzekering ook aansprakelijkheid op grond van goed werkgeverschap dekt (artikel 7:611 BW) en meld een verkeersongeval van een werknemer onder



Kennisvraag

werktijd direct bij je aansprakelijkheidsverzekeraar. Zo voorkom je dat na 3 jaar jouw rechtsvordering op de aansprakelijkheidsverzekeraar verjaard en alle schade voor jouw rekening komt. Een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart namelijk op grond van de wet door het verloop van drie jaren na ontvangst van een aansprakelijkstelling (artikel 7:942 lid 1 BW).

Bron: uitspraak van de Hoge Raad van 14 november 2025 ([ECLI:NL:HR:2025:1686](https://www.eclii.nl/hr/2025/1686)).